

ZİDDİYET-İ SEMÂVÂT-İ SEBÂ

Denizin her dalgasına tek tek
sarıldı
Gün dönümünün en puslu aydınlığında
Boyunu ikiye katlayan köpüklerle
bayıldı
Soğuk bir yaz gününde ne olabildiye oldu, yağmurlarla
ayıldı:

Doğanın benzersiz melekeleri
En kuytusunda hafızanın uyumakta şimdi
Gecenin gündüz evindeki misafirligi bitti
Dünyadan iki pencere ansızın silindi:

<Bir varmış çoğu yokmuş efendim
Az gittik uz gidemedik a canım
Sever ya hep
Döndü yine dünya
Koptu zamanın yaprakları
Geçti baharlar
Yitti yaz
Sustu kış
Pireler bırakıverdi berberliği a canım
Develerin sesleri duyulmuyor efendim>

Suların en kadim, riyakâr dostu
Zamandan bir dar vakit yüklendi
Ölmediyse de gösterdi ağuyu
Üşüyen ayakları farelere, terli vücudu kalın urganlara yemlendi:

En onulmaz giysisini giyerek gece
Doğruluyor günün yatağından
Gecenin gündüz evindeki misafirligi bitti
Mühürledi noktaları, çekti perdeleri
Astı pencereye rika bir yazı:

“Kiralık değildir”.